

Henri Cullet
og Chambre syndicale des réparateurs automobiles
et détaillants de produits pétroliers
mod
Centre Leclerc, Toulouse,
og Centre Leclerc, Saint-Orens-de-Gameville

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Tribunal de commerce de Toulouse)

»National prisordning for brændstoffer«

Sammendrag

1. *Konkurrence — fællesskabsregler — medlemsstaternes forpligtelser*
(EØF-traktaten, art. 5, stk. 2, og art. 85, stk. 1)
2. *Konkurrence — fællesskabsregler — national prisordning for brændstoffer — forenelighed*
(EØF-traktaten, art. 3, litra f), art. 5, 85 og 86)
3. *Frie varebevægelser — kvantitative restriktioner — foranstaltninger med tilsvarende virkning — prisfastsættelsesordning — lovlighed — betingelser*
(EØF-traktaten, art. 30)
4. *Frie varebevægelser — kvantitative restriktioner — foranstaltninger med tilsvarende virkning — prisordning for brændstoffer — forbud — kriterier*
(EØF-traktaten, art. 30)

1. Selv om konkurrencereglerne i traktatens artikel 85, stk. 1, vedrører virksomheders adfærd og ikke de af medlemsstaterne ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, er staterne ikke desto mindre

i henhold til traktatens artikel 5, stk. 2, forpligtet til ikke ved national lovgivning at skade den ensartede anvendelse — i hele fællesmarkedet — af fællesskabsreglerne og den fulde virkning af de

retsakter, som udstedes i henhold til disse regler, samt til ikke ved lov eller administrativt at indføre eller opretholde foranstaltninger, som kan ophæve den tilsigtede virkning af de for virksomheder gældende konkurrenceregler.

2. Traktatens artikel 3, litra f), og artikel 5 samt artiklerne 85 og 86 er ikke til hinder for en national ordning, hvorefter de nationale myndigheder fastsætter en mindstepris for detailsalg af brændstoffer.
3. Prisfastsættelsesordninger, der gælder uden forskel for indenlandsk fremstillede og importerede varer, er ikke i sig selv foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative restriktioner, men kan fremkalde en sådan virkning, når priserne ligger på et sådan niveau, at de indførte varer bliver stillet ugunstigt i forhold til tilsvarende indenlandske varer, enten fordi de ikke vil kunne afsættes med fortjeneste under de fastsatte vilkår, eller fordi en konkurrencefordel, som skyldes lavere kostpriser, bliver udlignet.
4. En national ordning, hvorefter de nationale myndigheder fastsætter en mindstepris for detailsalg af brændstoffer, er i strid med traktatens artikel 30, når mindsteprisen udelukkende fastsættes på grundlag af de nationale raffinaderiers overtagelsespris, og denne er afhængig af den officielle listeprijs, som udelukkende beregnes på grundlag af de nationale raffinaderiers kostpris, såfremt brændstofpriserne på de europæiske markeder afviger mere end 8% fra denne kostpris.

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT PIETER VERLOREN VAN THEMAAT fremsat den 23. oktober 1984 *

Høje Domstol.

1. Det forelagte spørgsmål

Ved kendelse af 1. august 1983 har præsidenten for Tribunal de Commerce de Toulouse forelagt følgende spørgsmål:

»Skal artikel 3, litra f), og artikel 5 i traktaten af 25. marts 1957 om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab fortolkes således, at de indeholder et forbud mod, at en medlemsstat administrativt eller

ved lov fastsætter mindstepriser for salg fra tankstationer til forbrugere af brændstoffer (normal- og superbenzin samt dieselolie), således at enhver detailhandler, som er statsborger i en af Fællesskabets medlemsstater, er forpligtet til at overholde den fastsatte mindstepris?»

Umiddelbart minder spørgsmålet stærkt om det, som blev behandlet af generaladvokat Darmon i forslag til afgørelse fremsat den 3. oktober 1984 i sag 229/83 (Leclerc). Det vil imidlertid fremgå af min personlige gennemgang af de faktiske omstændigheder

* Oversat fra nederlandsk.